

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

19 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Timuș Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Timuș Dumitru Xxxxxx, născut la xxxxxxxx,
originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.06.2019 - 07.08.2020 (prima instanță);
2. 04.09.2020 - 22.03.2021 (instanța de apel);
3. 25.05.2021 – 19.10.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 august 2020, Timuș Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că prin rechizitoriu Timuș Dumitru a fost învinuit că la începutul lunii ianuarie 2017, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane identificate de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), precum și prin înșelăciune manifestată prin promisiunea obținerii unor venituri în proporții mari din contul practicării prostituției în orașul Paris, Franța, le-a recrutat pe Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, cu consimțământul acestora.

În continuare, Timuș Dumitru, obținând acordul victimelor Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx de a pleca la muncă în Franța, acționând împreună și prin înțelegere

prealabilă cu alte persoane identificate de organul de urmărire penală, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o cu un automobil de model "Mercedes", pe Xxxx Xxxx, în or. Paris, iar Xxxx Xxxx a decolat din Italia în Paris.

Ajungând în țara de destinație, persoana identificată de organul de urmărirea penală, preluând acțiunile infracționale de la Timuș Dumitru, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu acestea, întru realizarea scopului infracțional comun de exploatare sexuală comercială a victimelor Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, le-a adăpostit într-un apartament închiriat în prealabil de către el, pentru exploatarea sexuală comercială și în prostituție a victimelor.

Ulterior, deținând controlul asupra victimelor, care erau în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice, în scopul înotarcerii unei datorii în sumă de 1000 euro, a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia a fost motivată prin achitarea cheltuielilor de întreținere a acestora, le-au interzis victimelor să se întoarcă în Republica Moldova, obligându-le să presteze servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția lor de către persoana identificată. Însă în următoarele zile victimele profitând de absența de la domiciliu a susnumiților, au părăsit teritoriul Franței, întorcându-se în Republica Moldova.

Ulterior, în luna februarie 2017, Timuș Dumitru acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane identificate de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, le-a contactat telefonic pe Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, cărora sub amenințare cu divulgarea informațiilor confidentiale rudelor privind practicarea prostituției de către acestea, precum și invocarea unei datorii în sumă de 500 euro fiecareia, le-a convins să revină în or. Paris, Franța, unde vor practica prostituția până la acoperirea datoriilor. În acest scop în luna februarie 2017, Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, fiind însoțite de o persoană identificată de urmărirea penală, s-au deplasat în or. Paris, Franța, unde ultimul, de comun cu cetățeanul Republicii Franceze, le-au adăpostit într-un hotel, unde sub permanenta supraveghere au practicat prostituția timp de aproximativ patru săptămâni, iar banii obținuți în perioada dată au fost transmiși integral acestora în scopul returnării presupusei datorii, după care s-au întors în Republica Moldova.

Prima instanță, a indicat că acțiunile inculpatului Timuș Dumitru au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, ca: traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea mai multor persoane, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de mai multe persoane, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin amenințarea cu divulgarea informațiilor confidentiale familiei victimelor, precum și

prin abuz de poziție de vulnerabilitate și prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Timuș Dumitru în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, după indicii calificativi - proxenitismul, adică îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, acțiuni săvârșite asupra două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Timuș Dumitru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, și stabilirea pedepsei de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- în ședința de judecată partea acuzării a administrat și prezentat instanței suficiente probe, examinate minuțios și sub toate aspectele, dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpat. Instanța de judecată din start a luat o poziție unilaterală în cauza dată, acordând prioritate declarațiilor date de către inculpat, care nu se confirmă prin nimic și în scopul eschivării de la răspundere penală, nu și-a recunoscut vinovăția de comitere a infracțiunii prevăzută de art.165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal;

- prima instanță a luat în considerare doar declarațiile inculpatului Timuș Dumitru potrivit cărora ultimul nu cunoștea părțile vătămate și nu a avut atribuții cu astfel de situații, deși în instanța de judecată părțile vătămate Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx și-au confirmat declarațiile depuse anterior și faptul că Timuș Dumitru, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane identificate, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale le-au recrutat, transportat, adăpostit și amenințat cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimelor. Mai mult ca atât, faptul dat a fost confirmat și prin mijloacele de probă, cum ar fi procesul verbal de recunoaștere după fotografie, procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.09.2018, procesul-verbal de examinare din 12.08.2018, procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.08.2018, procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.09.2018;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că, conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, nr. 37 din 22.11.2004, "Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii", este menționat faptul, că prin exploatare sexuală se înțelege impunerea persoanei la practicarea prostituției sau a altor acțiuni cu caracter sexual. Conform aceiași Hotărâri, recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea

unei persoane în scopurile menționate în art. 165 Cod penal, sunt considerate ca trafic de ființe umane, chiar dacă nu au fost utilizate niciunul din mijloacele enunțate;

- conform art. 3 lit. c) a Protocolului din 15.11.2000 privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, și conform art. 4 lit. c) al Convenției din 16.05.2005 a Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane în scopul exploatării este considerată trafic de ființe umane, chiar dacă aceștia nu fac apel la nici unul dintre mijloacele menționate la art. 165 Cod penal;

- prima instanță a ignorat că și faptul că victimele Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx erau în poziție de vulnerabilitate și situația materială a acestora era precară, deoarece conceptul de vulnerabilitate se referă la capacitatea de rezistență a unui organism în fața factorilor aversivi. Gradul de vulnerabilitate variază de la un individ la altul. Capacitatea de a rezista stresului este determinată în mare parte de resursele biologice care sunt determinate genetic dar și de suportul social de care beneficiază un individ precum și de nivelul de dezvoltare, bagajul de cunoștințe pe care îl posedă;

- probatoriul examinat în cadrul cercetării judecătorești și pe care instanța de judecată l-a interpretat greșit în favoarea recalificării acțiunilor inculpatului de pe art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, nestabilind astfel în esență toate elementele traficului de ființe umane indicate de partea acuzării;

- cumulul de probe prezentate în cadrul cercetării judecătorești de către partea acuzării dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Timuș Dumitru în săvârșirea infracțiunilor imputate și nu contravin prevederilor art. 93, 94 Cod de procedură penală. Mai mult, acestea nu au fost contestate în modul prevăzut de lege de către partea apărării la etapele respective ale procesului penal;

- aplicarea unei pedepse blânde cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fără a fi stabilite circumstanțe atenuante, fiind neglijate prevederile art. 75 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, are ca efect încurajarea comiterii unor astfel de infracțiuni, fapt de care nu s-a ținut cont la emiterea sentinței.

2.2. Avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Timuș Dumitru, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Timuș Dumitru să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive a infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- pentru a constata vinovăția lui Timuș Dumitru, instanța de judecată a indicat că, îndemnul la prostituție din partea inculpatului Timuș Dumitru se dovedește prin cele declarate de XxxX XxxX, care a indicat că, atunci când s-a întâlnit cu inculpatul Timuș Dumitru, acesta i-ar fi relatat toate detaliile cu privire la practicarea prostituției în or. Paris, ultimul i-a relatat inclusiv despre condițiile și beneficiile de pe urma prestării serviciilor sexuale, inclusiv suma pe care o va primi de pe urma practicării acestui gen de activitate și modul cum va ajunge aceasta la Paris. Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată XxxX XxxX nu a declarat asemenea circumstanțe;

- instanța de judecată, neavând constatat prin careva probe faptul că, Timuș Dumitru a avut careva întâlniri sau discuții cu XxxX XxxX, înaintea plecării acesteia în or. Paris, a calificat acțiunile acestuia potrivit art. 220 alin. (2), lit. a) Cod penal, cu calificativul asupra două sau mai multor persoane;

- prin sentința de condamnare a lui Timuș Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal nu a fost dovedită vinovăția în cadrul cercetării judecătorești și se bazează în exclusivitate pe declarațiile lui XxxX XxxX, care sunt contradictorii;

- doar declarațiile părților vătămate date la faza de urmărire penală și nesuținute în cadrul cercetării judecătorești, nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului Timuș Dumitru. În sensul motivării unei sentințe de condamnare, deoarece din conținutul acestora se elucidează mai multe dubii și presupuneri, care nu au fost înlăturate în nici un mod de către partea acuzării prin alte probe pertinente și incontestabile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocat, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Timuș Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa orice activitate în domeniul organizării plecării persoanelor peste hotare, pe un termen de 4 ani.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, ce au fost apreciate incorect, astfel prima instanță eronat a ajuns la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Timuș Dumitru din prevederile art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, în temeiul art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, având în vedere aprecierea eronată dată de către prima instanță a probatoriului administrat la caz, cât și interpretarea incorectă a stării de fapt constatate pe parcursul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a constatat că Timuș Dumitru la începutul lunii ianuarie 2017, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familiară grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), precum și prin înșelăciune manifestată prin promisiunea obținerii unor venituri în proporții mari din contul practicării prostituției în orașul Paris, Franța, le-a recrutat pe XxxX XxxX și XxxX XxxX, cu consimțământul acestora.

În continuare, Timuș Dumitru, obținând acordul victimelor XxxX XxxX și XxxX XxxX de a pleca la muncă în Franța, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o cu un automobil de model "Mercedes", pe XxxX XxxX, în or. Paris, iar XxxX XxxX a decolat din Italia în Paris.

Ajungând în țara de destinație, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, preluând acțiunile infracționale de la Timuș Dumitru și o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu acestea, întru realizarea scopului infracțional comun de exploatare sexuală comercială a victimelor XxxX XxxX și XxxX XxxX, le-a adăpostit într-un apartament închiriat în prealabil de către el, pentru exploatarea sexuală comercială și în prostituție a victimelor.

Ulterior, deținând controlul asupra victimelor, care erau în stare de vulnerabilitate determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice, în scopul întoarcerii unei datorii în sumă de 1000 euro, a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia a fost motivată prin achitarea cheltuielilor de întreținere a acestora, le-au interzis victimelor să se întoarcă în Republica Moldova, obligându-le să presteze servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția lor de către persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă. Însă în următoarele zile victimele profitând de absența de la domiciliu a acestor persoane, au părăsit teritoriul Franței, întorcându-se în Republica Moldova.

Ulterior, în luna februarie 2017, Timuș Dumitru acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, le-a contactat telefonic pe XxxX XxxX și XxxX XxxX, cărora sub amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale rudelor privind practicarea prostituției de către acestea, precum și invocarea unei datorii în sumă de 500 euro fiecăreia, le-a convins să revină în or. Paris, Franța, unde vor practica prostituția până la acoperirea datoriilor.

În acest scop în luna februarie 2017, Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, fiind însoțite de o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, s-au deplasat în or. Paris, Franța, unde ultimul, de comun cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, le-au adăpostit într-un hotel, unde sub permanenta supraveghere au practicat prostituția timp de aproximativ patru săptămâni, iar banii obținuți în perioada dată au fost transmiși integral acestora în scopul returnării presupusei datorii, după care s-au întors în Republica Moldova.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Timuș Dumitru în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, după indicii calificativi: traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea mai multor persoane, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de mai multe persoane, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimelor, precum și prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpatul Timuș Dumitru nu-și recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, aceasta este demonstrată prin următoarele probe cercetate de prima instanță, verificate în ședința instanței de apel:

- declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxx din prima instanță, verificate prin citire în instanța de apel;

- procesul-verbal din 06.09.2018 de recunoașterea persoanei după fotografie, în cadrul căruia Xxxx Xxxx, a recunoscut persoana cu nr.2, ca fiind Timuș Dumitru, indicând totodată că anume acesta, i-a făcut cunoștință cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă și i-au organizat exploatarea sexuală în scop comercial în Franța, fapt confirmat prin declarațiile victimei, (f.d. 206 - 208, vol. 1);

- procesul-verbal din 06.09.2018 de recunoașterea persoanei după fotografie, în cadrul căruia Xxxx Xxxx, a recunoscut persoana cu nr.4, ca fiind persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, indicând totodată că anume cu acesta a plecat în Franța și tot el a transportat-o la clienții care erau propuși de o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, fapt confirmat și prin declarațiile victimei, (f.d. 209 - 211, vol. 1);

- procesul-verbal din 18 septembrie 2018 de examinare a intrărilor și ieșilor la frontiera Republicii Moldova (f.d. 1-3, vol. II);

- procesul-verbal din 12 august 2018 de examinare a informației parvenite de la compania "Fly One și"Air Moldova" privitor la biletele avia rezervate-procurate de Xxxx Xxxx, Xxxx Xxxx, Timuș Dumitru și persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă (f.d. 10-12, vol. II);

- procesul-verbal din 17 august 2018 de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de la S.A. "Orange", S.A. "Moldcell" (f.d. 36-39, vol. II);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.09.2018, prin care s-a examinat informația financiară cu privire la tranzacțiile efectuate prin intermediul băncilor comerciale (f.d. 144-145, vol. III).

În continuare, instanța de apel a conchis că prima instanță nejustificat a stabilit că potrivit circumstanțelor faptei și a probelor administrate în acțiunile inculpatului Timuș Dumitru nu a fost demonstrat faptul recrutării părților vătămate, amenințării cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimelor, precum și abuzul de poziție de vulnerabilitate, deși toate aceste circumstanțe se demonstrează din declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxxx.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile invocate de către inculpatul Timuș Dumitru, că în cadrul ședinței în instanța de apel precum că scopul poliției era de a scoate bani din el, fiindu-i comunicat cum ar trebui să fie și că ar urma să fie pedepsit dacă nu clarifică situația, or, potrivit comunicării Procuraturii Anticorupție nr. 1520 din 09.02.2021, în cadrul verificărilor efectuate precum și în rezultatul chestionării lui Timuș Dumitru, nu și-au găsit confirmare informațiile privind comiterea vreunei infracțiuni, astfel că, careva temeuri legale pentru examinarea declarațiilor lui Timuș Dumitru în conformitate cu prevederile art. 274 din Codul de procedură penală, nu au fost stabilite.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile victimei Xxxx Xxxx date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, unde aceasta a invocat pretinse acțiuni cu caracter de tortură, presiune psihologică prin amenințarea de către ofițerii organului de urmărire penală, angajați ai MAI, la faza de urmărire penală, de a face declarații incriminatorii, or, potrivit ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din 22 februarie 2021, emisă de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în cadrul procesului penal, cu clasarea procesului penal pornit în baza sesizării procurorului în registrat în R-1 a Procuraturii Municipiului Chișinău, oficiul Principal nr. 13 pr/21 din 08.02.2021.

Ce ține de alegațiile inculpatului și ale apărătorului acestuia, instanța de apel a indicat că acestea poartă un caracter declarativ și nu au vreun suport probatoriu sau factologic, constituind în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate la materialele cauzei.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, este o infracțiune deosebit de gravă, nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante sau agravante, și astfel, având în vedere circumstanțele cauzei și scopul pedepsei penale, persoana inculpatului, care a comis infracțiune cu intenție, instanța de apel a conchis că în

privința lui Timuș Dumitru este echitabilă stabilirea pedepsei de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa orice activitate în domeniul organizării plecării persoanelor peste hotare, pe un termen de 4 ani.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Timuș Dumitru, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 6 CEDO, și solicită casarea acesteia, cu dispunerea achitării inculpatului, din motiv că în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și/sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită

- instanța de apel la judecarea cauzei a admis o eroare gravă de fapt, prin faptul că a pus la baza condamnării lui Timuș Dumitru declarațiile părților vătămate XxxX XxxX, XxxX XxxX, care nu au fost audiate în instanța de apel și nici nu au fost date citire așa cum se invocă în conținutul deciziei contestate, fapt care poate fi verificat prin înregistrarea audio a ședinței de judecată, astfel, dând o nouă interpretare declarațiilor părții vătămate XxxX XxxX care a fost audiată în instanța de fond și care au determinat prima instanță de a se îndoii de acuzații și a recalificat acțiunile inculpatului din art. 165 alin. (2) lit. b) d) Cod penal în art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal;

- instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile părții vătămate XxxX XxxX care nu a fost audiată nici în prima instanță și nici în instanța de apel, iar la faza de urmărire penală deși a fost solicitată de către învinuit și partea apărării efectuarea confruntărilor aceste nu au fost efectuate;

- instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre prin care constată vinovăția inculpatului Timuș Dumitru de comiterea infracțiunilor imputate acestuia prin rechizitoriu, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus recalificarea acțiunilor acestuia;

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția inculpatului Timuș Dumitru bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, cărora nici nu li s-a dat citire. Procurorul doar a invocat existența proceselor verbale de audiere a părților vătămate fără a le da citire declarațiilor, cu consemnarea faptului dat în procesul-verbal, deoarece respectivele părți vătămate nu au fost prezente la nici o ședință de judecată, dintre cele desfășurate de instanța de apel;

- lipsa unui motiv serios care să justifice neprezentarea unui martor pentru acuzare, constituie un element important în ceea ce privește evaluarea caracterului echitabil de ansamblu al acestui proces, un astfel de element este susceptibil să încline balanța în favoarea constatării potrivit căreia a fost încălcat art. 6 § 1 și 3 lit. d) din Convenție;

- instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a rejudeca cauza după regulile primei instanțe și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care urmează a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, dând astfel posibilitatea inculpatului Timuș Dumitru de a se apăra efectiv împotriva acuzațiilor aduse în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal

- statuarea asupra vinovăției inculpatului Timuș Dumitru, fără o audiere a părților vătămate, declarațiile cărora constituie o mărturie susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial acuzarea, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 § 1 din Convenție;

- în decizia instanței de apel, se atestă o denaturare a probelor și apreciere arbitrară a acestora care în mod vădit a denaturant concluziile privind existența sau inexistența faptelor și implicit constatarea vinovăției sau a nevinovăției inculpatului Timuș Dumitru;

- din conținutul declarațiilor date de către Xxxx Xxxx se constată că, ultima nu a declarat circumstanțele indicate ca, fiind constatate de către instanța de apel și anume: Abuzul de vulnerabilitate manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (Starea socială materială și familială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere); Amenințare cu aplicarea violenței fizice, în scopul întoarcerii unei datorii în sumă de 1000 euro. Interzicerea victimelor să se întoarcă în R. Moldova, obligând-le să presteze servicii sexuale contra plată. Faptul contactării în luna februarie 2017 pe Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx de către persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Timuș Dumitru și cetățeanul Franței - persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, în scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, cărora sub amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale rudelor privind practicarea prostituției de către acestea, precum și invocarea unei datorii de 500 euro fiecare, le-a convins să revină în or. Paris, Franța unde vor practica prostituție până la acoperirea datoriei;

- acțiunea de recrutare nu a fost constatată în acțiunile inculpatului Timuș Dumitru, or fiind audiată în cadrul ședinței de judecată părtea vătămată Xxxx Xxxx a declarat că, pe Timuș Dumitru practic nu-l cunoaște, cu acesta nu a discutat referitor la practicarea prostituției. Timuș Dumitru nu a organizat această plecare. Nici prin alte probe materiale cercetate în cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat și probat recrutarea lui Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx de către Timuș Dumitru;'

- adăpostirea victimei, în acțiunile învinutului nu se întrunește nici acest element. Or, adăpostirea victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficantul. În cadrul urmăririi penale s-a constatat că Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx nu au fost adăpostite fără consimțământul acestora într-un loc ferit. Fapt constatat prin declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxx date în cadrul ședinței de judecată, care a declarat că în apartament nu am fost sechestrate aveau toată libertatea de a merge unde doresc, în apartament nu au fost ținute cu forța...;

- exploatarea sexuală comercială, acest fapt nu poate fi incriminat lui Timuș Dumitru și în acest sens nu au fost administrate probe care ar dovedi că ultimul a obținut careva profit prin constrângerea lui Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx în practicarea prostituției sau în industria pornografică, or Xxxx Xxxx nu a declarat că careva bani obținuți în urma practicării prostituției a trimis lui Timuș Dumitru;

- sustragerea documentelor în scop de exploatare sexuală, aceste acțiuni lipsesc cu desăvârșire în acțiunile inculpatului Timuș Dumitru, Or potrivit declarațiilor părții vătămate Xxxxxx Xxxxxx, pe toată perioada cât s-au aflat în or. Paris, toate actele de identitate se aflau la ele. Acest fapt se confirmă și prin probele materiale cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.09.2018 prin care a fost examinată informația financiară cu privire la tranzacțiile efectuate prin intermediul băncilor comerciale de către Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, astfel se constată cu ultimele au efectuat tranzacții financiare, iar aceste tranzacții pot fi efectuate doar cu actele de identitate;

- lipsește abuzul de poziție de vulnerabilitate, or Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx, nu se afla într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxx care a declarat că, dificultăți financiare nu a avut. Iar de către organul de urmărire penală alte probe care ar demonstra faptul că părțile vătămate se aflau într-o stare financiară precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale nu au fost prezentate. Totodată în cadrul urmăririi penale nu s-a constatat că părțile vătămate Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx suferă de careva deficiențe fizice sau mintale sau legată de intrarea sau șederea în țară;

- amenințarea cu divulgarea informației confidențiale, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat faptul că, inculpatul Timuș Dumitru ar fi amenințat părțile vătămate cu divulgarea informațiilor confidențiale, mai mult, în cadrul cercetării judecătorești, prin declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxx, s-a constatat faptul că, anume reprezentanții organului de urmărire penală și anume ofițerul de urmărire penală a fost cel care amenința partea vătămată că va divulga informația confidențială, părinților părții vătămate, dacă ultima nu va declara ceia ce i se cere de către Ofițerul de Urmărire penală;

- în acțiunile lui Timuș Dumitru lipsește cu desăvârșire elementul obligatoriu a componentei de infracțiune incriminate - amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, or în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că prin declarațiile părții vătămate XxxX XxxX, că atât ea cât și XxxX XxxX, nu au fost amenințate și în privința acestora nu s-a aplicat violența fizică sau psihică pentru a fi determinate sau pentru a presta servicii sexuale ultima declarând că, "*Nici o persoană nu ne-a presat, nu m-a pus cu forța, eu singură am acceptat și am plecat... Nu am fost obligată de nimeni pentru a presta aceste servicii... a două oară când am plecat în or. Paris am fost informată de către Natalia, prestarea serviciilor sexuale mi-a fost propusă de Natalia*";

- deși prin rechizitoriu, inculpatului Timuș Dumitru i se incriminează și elementul infracțiunii - întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat că, părțile vătămate nu au fost obligate să întoarcă careva sume de bani în calitate de datorii, fapt confirmat de către partea vătămată XxxX XxxX care a declarat că, "*Nu am fost obligată și influențată pentru a întoarce careva datorii...*" Iar prin alte probe materiale anexate și cercetate pe prezenta cauză penală nu se constată existența acestui element în acțiunile inculpatului;

- de către acuzatorul de stat inculpatului Timuș Dumitru i se incriminează înșelăciunea manifestată prin promisiunea obținerii unui venit în proporții mari din contul practicării prostituției. În cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat faptul înșelării părților vătămate, Or prin declarațiile părții vătămate XxxX XxxX, ultima a declarat că, "*Eu nu am fost dusă în eroare referitor la serviciile pe care urma să le prestez sau într-un alt mod înșelată*";

- în speță, prin probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a constatat faptul că părțile vătămate XxxX XxxX și XxxX XxxX nu au fost constrânse de către inculpatul Timuș Dumitru la practicarea prostituției, ba chiar mai mult XxxX XxxX a declarat că nici prima dată și nici a doua dată când a plecat în Franța nu au fost constrânse sub nici o formă să practice prostituția;

- declarațiile date de către părțile vătămate la faza de urmărire penală sunt contradictorii, mai mult aceste declarații au fost date sub influență, fapt constatat prin audierea în ședința de judecată a părții vătămate XxxX XxxX, care a declarat că, "*Când am dat declarații la poliție anchetatorul dădea întrebări și dorea să audă doar ceia ce dorea el, interogatoriul a fost unul presat nu ca aici în ședința de judecată. Eu susțin declarațiile date astăzi în ședința de judecată*";

- instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția;

- decizia atacată prezintă și deficiențe sub aspectul motivării, deoarece instanța nepronunându-se sau pronunându-se superficial asupra motivelor invocate în apel, a făcut o motivare haotică, contradictorie, bazată pe teorie, fără o argumentare concretă.

5. La recursul ordinar declarat, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, procurorul a menționat că instanța de apel examinând cauza just a constatat circumstanțele de drept și de fapt, și corespunzător, corect a stabilit vinovăția lui Timuș Dumitru în comiterea infracțiunii și a încadrat acțiunile acestuia în baza infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În același timp, din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul, de fapt, î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, **dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.**

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La fel, din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 6 CEDO, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și/sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că în speță și-a găsit confirmarea temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma faptului că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 24-36, vol. V), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză, fără a întreprinde toate măsurile necesare de a elucida circumstanțele esențiale ale cauzei supuse atenției sale, or nu a evaluat și nu a înlăturat în totalitate divergențele din probele administrate la faza de urmărirea penală, cercetate în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel.

În acest sens, Colegiul penal lărgit, analizând conținutul deciziei instanței de apel atestă că instanța de apel a pronunțat decizia de condamnare, a constatat fapta infracțională ca fiind săvârșită de inculpatul Timuș Dumitru și a calificat acțiunile acestuia în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, trafic de ființe umane, conform indicilor calificativi: - **recrutarea**, transportarea și **adăpostirea** mai multor persoane, cu consimțământul acestora, **în scop de exploatare sexuală comercială**, săvârșită de mai multe persoane, **prin amenințare cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei**, inclusiv **prin amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimelor**, precum și **prin abuz de poziție de vulnerabilitate** (f.d. 22, 23, 29, vol. V), indicând ca probă decisivă declarațiile din prima instanță a părții vătămate Xxxx Xxxx,

verificate prin citire în ședința instanței de apel (f.d. 24-26, 33, vol. I), deși ultima, fiind audiată în prima instanță a dat declarații opuse celor de la urmărirea penală, în care aceasta a negat în mare parte circumstanțele comiterii infracțiunii reținute de instanța de apel în descrierea faptei constatate ca fiind comisă de către inculpatul Timuș Dumitru.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a elucidat pe deplin, în lipsa oricărui dubiu rezonabil, în care parte aceste declarații demonstrează acțiunile infracționale: - **recrutarea și adăpostirea**, precum și mijloacele de săvârșire a infracțiunii reținute în speță: - **prin amenințare cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin amenințarea cu divulgarea informațiilor confidentiale familiei victimelor și prin abuz de vulnerabilitate**, sau care anume probe dovedesc acțiunile infracționale și mijloacele săvârșirii infracțiunii menționate în această formă de către inculpatul Timuș Dumitru, în condițiile în care partea vătămată Xxxx Xxxx potrivit declarațiilor acesteia din prima instanță (*luate în considerare ca probă decisivă de instanța de apel, pe care și-a întemeiat soluția din prezenta speță*) a negat în mare parte circumstanțele ce ar putea fi reținute la demonstrarea acțiunilor infracționale și mijloacelor de săvârșire a infracțiunii, evidențiate supra (*luate în considerare de instanța de apel la încadrarea faptei inculpatului Timuș Dumitru în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, conform învinuirii*).

Or, potrivit declarațiilor părții vătămate Xxxx Xxxx din prima instanță (f.d. 83-85, vol. IV), descrise de instanța de apel în decizia sa ca probă decisivă (f.d. 24-26, vol. V), aceasta a declarat că: "*În ianuarie 2017 a avut o întâlnire cu Timuș, unde au discutat niște detalii expuse în rechizitoriu cu care a fost de acord. Au discutat că o să se ducă în Franța și o să practice prostituția. Cunoaște că nici o persoană care era acolo nu a presat-o, nu a pus-o cu forța și nu a fost influențată în nici un mod să facă acest lucru, ea singură a plecat"... "Susține că niciodată nu a dat bani lui Timuș"... "Persoane ca Timuș.... nu le-au amenințat"... "Cât se aflau în Franța nu erau sechestrare în apartament, ele puteau ieși în orice moment și să meargă unde doresc".... "Până a pleca nu a avut dificultăți financiare"... "Banii de la clienți ele îi luau, se urcau în mașină și plecau la apartament"... "a doua oară a mers cu avionul, ea personal a achitat biletele. Prima dată a mers cu automobilul și nu a achitat, dar apoi a lucrat și a întors datoria".*

Totodată, Colegiul penal lărgit observă că partea vătămată Xxxx Xxxx a dat alte declarații în cadrul audierii la faza urmăririi penale (f.d. 190-192, vol. I), ce sunt divergente cu cele date la faza judecării cauzei din prima instanță, fără însă ca instanța de apel conform prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală să audieze partea vătămată sau să verifice și declarațiile acesteia de la faza urmăririi penale prin citire în ședința de judecată din instanța de apel (f.d. 2, vol. V)

pentru a înlătura divergențele și dubiile ce rezultă din acestea și a stabili care din acestea sunt veridice.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat decizia din prezenta speță, printr-o motivare superficială, fără a verifica probele decisive și a clarifica aspectele esențiale menționate supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, anume divergențele ce rezultă din declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxx, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel, recursul ordinar declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Totodată, verificând sentința în speța dată, Colegiul penal lărgit nu acceptă motivarea recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, deoarece în sentință nu sunt aduse motive relevante pentru această recalificare.

În acest context, Colegiul penal lărgit indică că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Totodată, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul ordinar declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Timuș Dumitru, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Timuș Dumitru Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Inculpatul **Timuș Dumitru Xxxxx** urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă arestul sau pedeapsa – închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **18 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion